

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 379/06-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. decembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., Ž., v ktorej namietal porušenie práv podľa čl. 1, čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 3 ods. 1, čl. 4 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 36 ods. 1, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici nepreskúmaním jeho podnetu z 25. septembra 2005 doručeného do podateľne Okresného súdu Žiar nad Hronom, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 1. marca 2006 doručené podanie J. B., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom namietal porušenie svojich práv podľa čl. 1, čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 3 ods. 1, čl. 4 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 36 ods. 1, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej aj „listina“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) nepreskúmaním jeho podnetu

z 25. septembra 2005 doručeného do podateľne Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 25. septembra 2005 podal osobne do podateľne okresného súdu podnet o porušení základných práv a slobôd proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 3 Nt 28/04 zo 14. septembra 2005 v konaní o zmenu ambulantnej psychiatrickej liečby na ústavnú liečbu (uznesenie okresného súdu sp. zn. 3 Nt 28/04 z 21. septembra 2004), pričom krajský súd sa jeho podnetom nezaoberal.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol, že *„Postup Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní o podnete zo dňa 25. 9. 2005 podľa ustanovenia § 49 od. 1 Zákona o správnom konaní (správny poriadok) je porušením zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upraveného v čl. 38 od. 2 v spojitosti s čl. 1 od. 1, čl. 2 od. 2 a 3, čl. 3 od. 1, čl. 4 od. 1 a 2, čl. 7 od. 1, čl. 8 od. 1, čl. 36 od. 1 Listiny základných práv a slobôd (ako ústavný zákon č. 23/1991 Zb.)“* a zakázal krajskému súdu pokračovať v porušovaní jeho práv.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom uvedené najmä v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2, ako aj v ustanovení § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti sťažovateľa nebolo pripojené splnomocnenie pre právneho zástupcu na jeho zastupovanie pred ústavným súdom podľa ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V sťažnosti ďalej neboli uvedené skutočnosti a písomnosti, ktoré by poukazovali na porušovanie jeho práv podľa namietaných článkov listiny, ako aj aké právne prostriedky použil na ochranu svojich práv pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Ústavný súd výzvou z 31. októbra 2006 (doručenou sťažovateľovi podľa doručenky 6. novembra 2006) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj skutočnosť, že jeho sťažnosť zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Sťažovateľ bol vyzvaný, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy doplnil

svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ však svoju sťažnosť nedoplnil ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

V zmysle ustanovenia § 20 ods. 2 citovaného zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2, ako aj v ustanovení § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 31. októbra 2006 nedostatky sťažnosti neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený. Ústavná sťažnosť v súčasnosti nespĺňa zákonom predpísané náležitosti. Ak by sa sťažovateľ v budúcnosti obrátil na ústavný súd, tak ich jeho sťažnosť bude musieť spĺňať.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2006